

и към природата е грях това!
Несъвместимо с разума, за който
смъртта на нашите деди, бащи
е най-обикновено нещо; който
от времето на първия покойник
до днес е казвал винаги: "Това
така е трябвало да бъде!" - Молим
далече да захвърлиш тая сирѣб
безплодна - и за свой баща ни имай;
светът да знае, че след нас си ти
най-близкият до нашия престол -
и че към тебе храня не по-малка
от ~~любовта на тая~~ *нежността на баща*, ~~що изпитва~~ *изпитва*, ~~към своя син,~~ *ти желаш* ~~най-нежният баща.~~
~~А колкото до твоего желание~~
да се завърнеш пак в университета
на Витенберг - ~~това~~ *по туй* не отговаря
на нашето желание - и ние
те молим да останеш тук при нас -
за радост на очите ни - ти, който
си пръв придворен, племенник и син.

КРАЛИЦАТА

- Не карай майка си напразно, Хамлет,
молбите си към тебе да отправя.
И аз те моля, остани при нас,
недей отива пак във Витенберг.
- От все сърце покорен съм на вас.

ХАМЛЕТ